

عنوان مقاله:

مطالعه آمایش فضایی در بخش کشاورزی استان کرمان

محل انتشار:

هشتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ندا بنی اسدی - دانشجوی دکترا توسعه کشاورزی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

سیدمهدی میردامادی - دانشیار گروه توسعه کشاورزی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

مطالعه در سطوح توسعه یافتگی نواحی و بررسی میزان و نحوه پراکنش مناطق به لحاظ توسعه یافتگی از اهمیت خاص برخوردار است. تلاش دولت ها برای تحقق توسعه، و ضرورت توجه به آن برای کلیه بخش ها اعم از اقتصادی، سیاسی، اجتماعی بر همه آشکار می باشد. برای دستیابی به توسعه، شرط لازم برنامه ریزی، شناسایی امکانات و منابع بالفعل و بالقوه است. بطور کلی هدف از انجام این تحقیق با استفاده از روش تاکسونومی عددی، تعیین درجه توسعه یافتگی شهرستانهای استان کرمان در زمینه کشاورزی با استفاده از 182 متغیر در بخش های زراعت، دامداری، باغبانی، مکانیزاسیون و خدمات کشاورزی بود. نتایج بدست آمده گویای این مطلب است که شهرستان کرمان با سایر شهرستان های استان کرمان متفاوت بوده و از سطح توسعه یافتگی به میزان بالاتری برخوردار است اما در سایر شهرستان ها به ترتیب شهرستان سیرجان توسعه یافته ترین و شهرستان فهرج پایین ترین توسعه یافتگی را نشان داد. آنچه که کاملاً بدیهی به نظر می رسد، رویکرد حاکم بر نظام ساختار فضایی و حاکمیت الگو توسعه ((مرکز-پیرامون)) است. در حقیقت حجم بیشتر سرمایه گذاری در شهرستان کرمان به عنوان مرکز استان اختصاص یافته است به طوری که شهرستان فهرج و ریگان که فاصله بیشتری از مرکز استان دارند، از درجه توسعه یافتگی کمتری برخوردارند.

کلمات کلیدی:

توسعه کشاورزی، تاکسونومی عددی، استان کرمان، طبقه بندی JEL

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802410>

